

freds (Fischer) har nu ogsaa idag underrettet os om, at saadanne samvittighedsløse Dommere ere blevne tilretteviste og kunne ogsaa i Fremtiden tilrettevistes, og som Følge deraf kan der altsaa raades Bød paa denne Omgaen. Det forekommer mig derfor, at Forslaget er fuldkommen rigtigt i sin Tanke, og ifølge den af den nævnte Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (D. Müller) gjorte Sammenligning mellem dette Lovforslag og Grundloven gjentager jeg og slutter jeg med, hvad jeg før sagde, at, dersom denne Sammenligning duer noget, saa maa den lede os, som holde paa Grundlovens § 85, til ogsaa at holde paa dette Forslag. Det Endringsforslag, som er stillet af en anden æret Rigsdagsmand (L. C. Larsen) forekommer mig at være uskadeligt; jeg kan ikke ansee det for aldeles nødvendigt; men for det Tilfælde, at det skulde være mere nødvendigt, end det forekommer mig, kan det da heller ikke skade noget at vedtage det.

H. M. Petersen: Det ærede Medlem for Randers Amt 4de Valgkreds (Bloch) synes ikke at være meget gunstigt stemt for det foreliggende Forslag. Han syntes at sine Banskæligheder, som Fremtiden vil føre med sig, hvis Forslaget bliver til Lov. Men, hvis det nu ikke bliver Lov, og vi altsaa blive staaende ved det, vi nu have, saa have vi vel nærmest at henholde os til Forordningen af 15de December 1820. Den paalægger, som bekendt, ikke Embedsmændene at lade Ansøgerne blive bekendte med de anførte Grunde eller Paategninger, men den paalægger Dyrigheden noget ganske Andet, og hvis det maa være mig tilladt at citere nogle faa Linier af § 11, skal jeg gjerne gjøre det. Det hedder nemlig deri: „Ligesom det paaligger Dyrighederne som en hellig Pligt og under strengeste Embeds-Ansvar at afgive deres Erklæringer i Dverensstemmelse med deres bedste Dverbeviisning efter Sagens nøieste Undersøgelse, saaledes skal det ogsaa være Pligt for vedkommende Dyrighed rebdeligen at vejlede og oplyse Supplicanterne, især naar disse ere af Almuestanden“. Jeg holder mig overbevist om, at der er meget saa Lovbud i vor gjældende Lovgivning, der saa lidet nøiagtigt blive tagne tilfølg som

dette; men herpaa raader netop det foreliggende Lovforslag Bød. Jeg skal f. Ex. oplyse, at det er mig bekendt, at en Pige, hvis Forældre vare døde, og som ifølge en af hendes Forældre efterladt testamentarisk Bestemmelse var udseet som den, der skulde overtage sine Forældres Gaard, og var langt over den Alder, som Lovgivningen fastsætter, for at kunne venté veniam sexus, eller blive myndig under Curator, indgav en Ansøgning, og den blev naturligtvis tilfattet vedkommende Herredsfoged til Paategning; men først ved højere Dyrigheds særlige Velvillie og Humanitet kom det Supplicantinden til Kundskab, at Herredsfogden ligefrem havde skrevet paa Ansøgningen, at det var aldeles ikke nødvendigt at bevillige det Ansøgte, thi Pigen skulde snart giftes. Der er gaaet over et Aar hen siden den Tid, men endnu er hun ikke bleven gift, og saavidt mig bekendt, er det heller ikke hendes Hensigt endnu; jeg kjender iøvrigt Forholdene meget nøie. Nu gad jeg dog vide, hvorledes vedkommende Embedsmand har overholdt dette Lovbud, som paalægger ham, under strengeste Embeds-Ansvar, at afgive sin Erklæring i Dverensstemmelse med bedste Dverbeviisning og Sagens nøieste Undersøgelse. Var det dog ikke rimeligt, at, hvis denne Pige havde kunnet faae Leilighed til at see den underordnede Embedsmands Indstilling til den overordnede Autoritet, ifølge hvilken hun snart skulde giftes, hun da ved at vise det Urigtige deri, havde kunnet faae den ansøgte Bevilling, der jo da ikke vilde være overflødig, isærdeleshed naar man veed, at det næsten er umuligt for den Umyndige selv at bestyre en Eiendom? Jeg kan ikke troe, at der kan være Noget at indvende derimod, jeg kan ikke troe Andet, end at Enhver maae tilstaae, at det var det Rimeligste og Billigste, der kunde tænkes paa denne Jord. Iøvrigt troer jeg slet ikke, at der er nogen Fare for, at Forslaget ikke skulde blive vedtaget, og jeg skal derfor heller ikke forlænge denne Discussion.

J. A. Hansen: Jeg vil blot forvare mig imod, at mit Forslag skulde gaae ud paa at faae Noget frem paa en skult Maade, som den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts